"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମେମାନେ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରୁହ ତେବେ ତୁମର ଚେହେରା ସର୍ବଦା ଚମକଦାର ଏବଂ ଖୁସିବାସିଆ ହୋଇ ରହିବ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଯୋଗରେ ବସିବାର ବିଧି କ'ଣ ତଥା ଏହା ଦ୍□ାରା କ'ଣ-କ'ଣ ଲାଭ ହୋଇଥାଏ**?**

ଉତ୍ତର**:-** ଯେତେବେଳେ ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ବସୁଛ ସେତେବେଳେ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ସବୁ କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଦିର ପଞ୍ଚାୟତକୁ ଭୁଲି ନିଜକୁ ଦେହୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ବୋଲି ଭାବ, କାରଣ ଦେହ ଏବଂ ଦେହର ସମ୍ବନ୍ଧ ଗୁଡିକର ଜାଲ ବହୁତ ବଡ ଅଟେ, ସେହି ଜାଲକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଭୁଲି ଦେହ-ଅଭିମାନରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍□କୁ ଚାଲିଯାଅ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜେ ମରିଗଲେ ତୁମ ପାଇଁ ଦୁନିଆ ମରିଗଲା । ବଞ୍ଚିଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ସବୁ କିଛି ଭୁଲି ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ମନେ ପକାଅ, ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ଅଶରୀରୀ ଅବସ୍ଥା, ଏହା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମାର କଳଙ୍କି କମ୍ ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ।

ଗୀତ**:-** ରାତ କେ ରାହୀ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ବସିଛନ୍ତି, ଯାହାକୁ କୁହାଯାଏ ନିଷ୍ଠାରେ ଅଥବା ଶାନ୍ତିରେ ବସିଛନ୍ତି । କେବଳ ଶାନ୍ତିରେ ବସି ନାହାଁନ୍ତି, କିଛି କରୁଛନ୍ତି । ସ୍□ଧର୍ମରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଆବଶ୍ୟକ । ଏହି ଯାତ୍ରା ଶିଖାଉଥିବା ବାବା ସାଥିରେ ମଧ୍ୟ ନେଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ଲୌକିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଯିଏକି ସାଥିରେ ନେଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ହେଲ ଆତ୍ମିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ବ୍ରାହ୍ମଣଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣ ଅଥବା କୁଳ କୁହାଯିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ବସିଛ ଅନ୍ୟ ସତସଙ୍ଗରେ ବସିଲେ ଗୁରୁଙ୍କର ସ୍ମୃତି ଆସିଥାଏ । ଚିନ୍ତନ ଚାଲିଥାଏ ଯେ ଗୁରୁ ଆସି ପ୍ରବଚନ ଶୁଣାଇବେ । ସେ ସବୁ ହେଲା ଭକ୍ତିମାର୍ଗ । ଏହା ହେଉଛି ଯୋଗର ଯାତ୍ରା, ଯାହା ଦ୍□ାରା ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହୋଇଥାଏ । ତୁମେ ଜଙ୍କ ଅର୍ଥାତ୍ ପାପରୁ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ବସୁଛ । ବାବାଙ୍କର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଯେ ଯୋଗ ଦ୍□ାରା ପାପ କଟିବ କାହିଁକି ନା ମୁଁ ହିଁ ପତିତ-ପାବନ ଅଟେ । ମୁଁ କାହାରି ସ୍ମରଣ ଦ୍□ାରା ଆସୁ ନାହିଁ । ମୋର ଆସିବା ମଧ୍ୟ ଡ୍ରାମାରେ ନିଧାରିତ ହୋଇ ରହିଛି । ଯେତେବେଳେ ପତିତ ଦୁନିଆ ବଦଳି ପାବନ ଦୁନିଆ ହେବାର ଥାଏ, ଆଦି ସନାତନ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମ ଯାହା ପ୍ରାୟ ଲୋପ ହୋଇଯାଇଥାଏ, ସେତେବେଳେ ତା'ର ସ୍ଥାପନା ପୁନର୍ବାର ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା କରିଥା'ନ୍ତି । ଯେଉଁ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ବିଷୟରେ ବୁଝାଇଛି ଯେ - ସେ ବ୍ରହ୍ମାରୁ ବିଷ୍ଣୁ, ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ହେଉଛନ୍ତି । ପୁଣି ବିଷ୍ଣୁରୁ ବ୍ରହ୍ମା ହେବାରେ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ଲାଗିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍□ାରା ବୁଝିବାର କଥା । ତୁମେ ଯେଉଁମାନେ ଶୂଦ୍ର ଥିଲ, ଏବେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବର୍ଣ୍ଣକୁ ଆସିଛ । ତୁମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ହୋଇଛ, ତେଣୁ ତୁମକୁ ଖାଦମୁକ୍ତ କରିବା ପାଇଁ ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ରଚନାର ଚକ୍ର କିପରି ଘୂରୁଛି ତାହା ତ ବୁଝିଗଲଣି । ଏଥିରେ ଡେରି ହେଉ ନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ ଏବେ କଳିଯୁଗ ଅଟେ । ସେମାନେ କେବଳ କହୁଛନ୍ତି - କଳିଯୁଗର ଏବେ ଆଦି ସମୟ କିନ୍ତୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହା କଳିଯୁଗର ଅନ୍ତିମ ସମୟ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଘୋର ଅନ୍ଧକାର ଅଟେ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ ଏହିସବୁ ବେଦଶାସ୍ତ୍ରର ସାରାଂଶ ବୁଝାଉଛି ।

ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସକାଳେ ଏଠାରେ ଯେତେବେଳେ ବସୁଛ ସେତେବେଳେ ଯୋଗର ଯାତ୍ରାରେ ବସିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ନଚେତ୍ ମାୟାର ତୋଫାନ ଆସିବ । କର୍ମଧନ୍ଦା ଆଡକୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ଚାଲିଯିବ । ଏ ସବୁ ବାହାରର ପଞ୍ଚାୟତ ଅଟେ ନା । ଯେପରି ବୁଢିଆଣୀ କେତେ ଜାଲ ବାହାର କରିଥାଏ, ପୁଣି ସେ ସବୁକୁ ଗ୍ରାସ ମଧ୍ୟ କରି ଦେଇଥାଏ । ସେହିପରି ଦେହର ମଧ୍ୟ କେତେ ଜଞ୍ଜାଳ ରହିଛି । କାକା, ଚାଚା, ମାମା, ଗୁରୁ ଗୋସାଇଁ... କେତେ ଜାଲ । ସେ ସବୁରୁ ଦେହ ସହିତ ମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ପଡିବ । କେବଳ ଦେହୀ ଅର୍ଥାତ୍ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ପଡିବ । ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଛାଡିଲେ ସବୁ କିଛି ଭୁଲିଯାଇଥାଆନ୍ତି । ନିଜେ ମରିଗଲେ ଦୁନିଆ ମରିଗଲା । ବୁଦ୍ଧିରେ ତ ଏହି ଜ୍ଞାନ ଅଛି ଯେ ଏହି ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି - ଯାହାର ମୁଖ ଖୋଲୁ ନାହିଁ, ତେବେ ସେ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାନ୍ତୁ । ଯେପରି ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ଶିବବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି । କନ୍ୟା, ପତିକୁ ମନେ ପକାଇଥାଏ କାହିଁକି ନା ପତି, ପରମେଶ୍□ର ହୋଇଯାଇଥାଏ ତେଣୁ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ହଟି ପତି ଆଡକୁ ଚାଲିଯାଏ । ଇଏ ତ ପତିମାନଙ୍କର ପତି, ସମସ୍ତଙ୍କର ବର ଅଟନ୍ତି ନା । ତୁମେ ସବୁ କନ୍ୟା ଅଟ, ଭଗବାନଙ୍କର ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତି କରିଥାନ୍ତି । ସବୁ ଭକ୍ତିନୀ ମାନେ ରାବଣର ଜେଲରେ କଡା ପହରା ମଧ୍ୟରେ ବନ୍ଦୀ ହୋଇ ରହିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ବାବାଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଦୟା ଲାଗିବ ନା । ବାବା ଦୟାର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ସିଏ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଦୟା କରୁଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତ ବହୁତ ପ୍ରକାରର ଗୁରୁ ଅଛନ୍ତି । ଯିଏ କିଛି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଦେଲେ ତାଙ୍କୁ ଗୁରୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ବାବା ବାସ୍ତବରେ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ଏହି ରାଜଯୋଗ ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ବିନା ଆଉ କେହି ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଆସି ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲେ । ପୁଣି ଏହା ଦ୍□ାରା କ'ଣ ହେଲା? ଏକଥା କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ଗୀତାର ପ୍ରମାଣ ତ ବହୁତ ଦେଉଛନ୍ତି, ଛୋଟ ଛୋଟ କୁମାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଗୀତାକୁ ମୁଖସ୍ତ କରି ଦେଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କର ମଧ୍ୟ କିଛି ନାଁ

କିଛି ମହିମା ହେଉଛି । ଗୀତା କିଛି ଗୁପ୍ତ ହୋଇଯାଇନାହିଁ । ଗୀତାର ବହୁତ ମହିମା ରହିଛି । ଗୀତା ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ହିଁ ବାବା ସାରା ଦୁନିଆର ନବୀକରଣ କରୁଛନ୍ତି । ତୁମର କାୟା କଳ୍ପତରୁ, କଳ୍ପ ବୃକ୍ଷ ସମାନ ଅଥବା ଅମର କରିଦେଉଛନ୍ତି ।

ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛ, ବାବାଙ୍କର ଆହ୍□ାନ କରୁନାହଁ । ତୁମେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ନିଜର ଉନ୍ନତି କରୁଛ । ବାବାଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଚାଲିବାର ସଉକ ମଧ୍ୟ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଆମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ହିଁ ଭୋଜନ ଖାଇବୁ ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବାଙ୍କ ସାଥିରେ ଖାଇବୁ । ଅଫିସରେ ମଧ୍ୟ କିଛି ନା କିଛି ସମୟ ମିଳିଥାଏ । ବାବାଙ୍କୁ ପତ୍ର ଲେଖୁଛନ୍ତି, ଚେୟାରରେ ବସି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଉଛନ୍ତି ଅଫିସର ଆସି ଦେଖୁଛନ୍ତି, ଇଏ ବସି-ବସି ଯେପରି ଅର୍ନ୍ତଧ୍ୟାନ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଅଶରୀରୀ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କାହା କାହାର ଆଖି ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଉଛି, କାହାର ଖୋଲା ରହୁଛି । କେହି ଏପରି ବସିଥା'ନ୍ତି ଯେପରି କିଛି ଦେଖୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଯେପରି ଅର୍ନ୍ତଧ୍ୟାନ ହୋଇଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଏହିପରି ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ବାବା ମନର ରସି ଟାଣିନେଉଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍□ାରା ମଉଜରେ ବସି ରହିଥା'ନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଯଦି ପଚାରିବେ ତୁମର କ'ଣ ହେଲା ? କହିବେ - ମୁଁ ତ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ବସିଥିଲି । ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିଥାଏ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବୁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ଦେହୀ ଅଭିମାନୀ ହେବା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ମୋ ପାଖକୁ ଆସିଯିବ । ପବିତ୍ର ନ ହୋଇ ସେଠାକୁ ତ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏବେ କିପରି ପବିତ୍ର ହେବ? ଏକଥା ବାବା ହିଁ କହିପାରିବେ । ମନୁଷ୍ୟ କହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ କିଛି ନା କିଛି ବୁଝିଥିଲେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କଲ୍ୟାଣ କରିପାରିବ । ତୁମକୁ ଅନ୍ୟର କଲ୍ୟାଣ କରିବା ପାଇଁ, ବାବାଙ୍କ ପରିଚୟ ଦେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ନିଶ୍ଚୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ହେ ଈଶ୍□ର ପିତା ବୋଲି କହି ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି । କହିଥା'ନ୍ତି - ହେ ଈଶ୍□ର, ଦୟା କର । ଏହିଭଳି ଡାକିବାର ଏକ ଅଭ୍ୟାସ ହୋଇଗଲାଣି । ବାବା ତୁମକୁ ନିଜ ସମାନ କଲ୍ୟାଣକାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । ମାୟା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କେତେ ଅବୁଝା କରିଦେଇଛି । ଲୌକିକ ପିତା ମଧ୍ୟ ପିଲାର ଚାଲି ଚଳଣି ଠିକ୍ ନ ଦେଖିଲେ ଅବୁଝା ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ପିତାର ସବୁ ସମ୍ପତ୍ତି ଉଡାଇ ଦେବେ । ତେଣୁ ବେହଦର ବାବା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି, ତୁମକୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରାଇଥିଲି, ଏବେ ନିଜ ଚଳଣିକୁ ତ ଦେଖ । ଏବେ ତୁମେ ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏହା କିପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଖେଳ ଅଟେ । ଭାରତର କେତେ ଅଧୋପତନ ହୋଇଯାଉଛି । ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଅଧୋପତନ ହୋଇଛି । ସେମାନେ ନିଜକୁ ଏପରି ପତିତ କଳିଯୁଗୀ ତମୋପ୍ରଧାନ ବୋଲି ଭାବୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ମନୁଷ୍ୟ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଥିଲେ, ସେହି ମନୁଷ୍ୟ ଏବେ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ଏହି ଜ୍ଞାନ କାହା ପାଖରେ ନାହିଁ । ଏହି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ଜାଣି ନ ଥିଲେ । ଏବେ ବୁଦ୍ଧିରେ ଚମତ୍କାରିତା ଆସିଛି । ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଇ-ନେଇ ସିଢି ତ ନିଶ୍ଚୟ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡିବ, ଉପରକୁ ଚଢିବାକୁ ଜାଗା ବି ନାହିଁ । ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ-ଓହ୍ଲାଇ ପତିତ ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ଏହିକଥା କାହାରି ବୁଦ୍ଧିରେ ନାହିଁ । ବାବା ତୁମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି, ତୁମେ ପୁଣି ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଉଛ ଯେ ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଥିଲ ଏବେ ନର୍କବାସୀ ହୋଇଯାଇଛ । ୮୪ ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ନେଇଛ । ପୁନର୍ଜନ୍ମକୁ ତ ମାନୁଛ ନା, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇବାକୁ ପଡିବ । କେତେ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେଇଛ, ସେ କଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ତୁମେ ଅନୁଭବ କରୁଛ, ଆମେ ପବିତ୍ର ଦେବୀ ଦେବତା ଥିଲୁ ପୁଣି ରାବଣ ପତିତ କରିଦେଇଛି । ଶୁଦ୍ରରୁ ଦେବତା କରାଇବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ଆସି ପଢାଇବାକୁ ପଡୁଛି । ବାବାଙ୍କୁ ମୁକ୍ତିଦାତା, ପଥ ପ୍ରଦର୍ଶକ କୁହାଯାଉଛି, କିନ୍ତୁ ଅର୍ଥ କିଛି ହେଲେ ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ସେହି ସମୟ ଖୁବ୍ ଶୀଘ୍ର ଆସୁଛି ଯେତେବେଳେ କି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଜଣାପଡିବ ଯେ ଏମାନେ ସାଧାରଣରୁ କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଗଲେ! ଡ୍ରାମା କିପରି କରାଯାଇଛି, କେହି ସ୍□ପ୍ନରେ ମଧ୍ୟ ଭାବି ନ ଥିଲେ ଯେ ଆମେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ପରି ହୋଇପାରିବୁ । ବାବା କେତେ ସ୍ମୃତି ଦେଉଛନ୍ତି । ଏବେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ସମ୍ପତ୍ତି ନେବାର ଅଛି ତେଣୁ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରାର ଅଭ୍ୟାସ କରିବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ପାଦ୍ରୀମାନେ ପଦଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଯିବା ସମୟରେ କେତେ ନିରବତାର ସହିତ ଯାଇଥାଆନ୍ତି । ସେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ହିଁ ରୁହନ୍ତି । ତାଙ୍କର ସ୍ନେହ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରତି ରହିଥାଏ । ତୁମ ରୁହାନୀ ପଣ୍ଡାମାନଙ୍କର ପରମପ୍ରିୟ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ସ୍ନେହ ରହିଛି । ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଯେ, ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିବ । ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମାନୁସାରେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବପରି ସେହିଭଳି ରାଜଧାନୀ ନିଶ୍ଚୟ ସ୍ଥାପନ ହେବ । ବାବା ତ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ତଥାପି ମଧ୍ୟ ଏପରି ଗ୍ରହଚାରୀ ବସିଯାଉଛି ଯାହାକି ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲୁ ହିଁ ନାହାଁନ୍ତି । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲିଲେ ହିଁ ବିଜୟ ହେବ । ନିଶ୍ଚୟରେ ହିଁ ବିଜୟ ରହିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ମୋ ମତରେ ଚାଲ । କାହିଁକି ଭାବୁଛ ଯେ, ଏହି ବ୍ରହ୍ମା ମତ ଦେଉଛନ୍ତି? ସର୍ବଦା ଭାବ ଶିବବାବା ରାୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେ ତ ସେବାର ହିଁ ମତ ଦେବେ । କେହି ଯଦି କହୁଛନ୍ତି, ବାବା ଏହି ଧନ୍ଦା କରିବୁ? ବାବା ଏହି କଥା ପାଇଁ ମତ ଦେବେ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ଆସିଛି ପତିତରୁ ପାବନ କରିବାର ଉପାୟ ବତାଇବା ପାଇଁ, ଏହି ସବୁ କଥା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ମୋତେ ଡାକୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ - ହେ ପତିତ-ପାବନ ଆସି ଆମକୁ ପାବନ କରାଅ ତେଣୁ ମୁଁ ଏହି ଉପାୟ ବତାଉଛି, ଯାହା ବହୁତ ସହଜ ଅଟେ । ତୁମର ନାମ ହିଁ ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ ସେନା । ସେମାନେ ପୁଣି ହତିଆର ବାଣ ଆଦି ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ବାଣ ଆଦିର କୌଣସି କଥା ହିଁ ନାହିଁ । ଏସବୁ ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ।

ବାବା ଆସି ସତ୍ୟ ମାର୍ଗ ବତାଉଛନ୍ତି - ଯାହା ଦ୍□ାରା ଅଧାକଳ୍ପ ତୁମେ ସତ୍ୟଖଣ୍ଡକୁ ଚାଲିଯାଉଛ । ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରାଷ୍ଟ୍ର ରହିବ ହିଁ ନାହିଁ । କାହାକୁ ବୁଝାଇଲେ ବି ମାନୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଏହା କିପରି ହୋଇପାରିବ କି ସତ୍ୟଯୁଗରେ କେବଳ ଭାରତ ହିଁ ଥିଲା

। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ୩ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ଭାରତ ସ୍□ର୍ଗ ଥିଲା ନା, ସେତେବେଳେ ଆଉ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥିଲା । ପୁଣି ବୃକ୍ଷର ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଚାଲିଲା । ତୁମେ କେବଳ ନିଜର ପିତାଙ୍କୁ, ନିଜର ଧର୍ମ, କର୍ମକୁ ଭୁଲିଯାଇଛ । ଯଦି ନିଜକୁ ଦେବୀ-ଦେବତା ଧର୍ମର ବୋଲି ଭାବୁଥା'ନ୍ତ ତେବେ ଅଶୁଦ୍ଧ ଭୋଜନ, ଖରାପ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇ ନ ଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଖାଉଛନ୍ତି - କାହିଁକି ନା ସେହି ଗୁଣ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ନିଜକୁ ହିନ୍ଦୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ନଚେତ ଲଜ୍ୟା ଆସିବା ଉଚିତ୍, ଆମର ପୂର୍ବପୁରୁଷ ମାନେ ଏତେ ପବିତ୍ର ଆଉ ଆମେ ଏପରି ପତିତ ହୋଇଛୁ । କିନ୍ତୁ ନିଜର ଧର୍ମକୁ ଭୁଲିଯାଇଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ଡ୍ରାମାର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତକୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜାଣିଗଲଣି । ଏପରି କୌଣସି ବି କଥା ଥିଲେ ତୁମେ କହିପାରିବ ଯେ ବାବା, ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହିପରି ପଏଣ୍ଟସ କହି ନାହାଁନ୍ତି । ବାସ୍ । ନଚେତ ମାଗଣାରେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡୁଛନ୍ତି । କୁହ, ଆମେ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଯଦି ସବୁ କିଛି ଏବେ ଜାଣିଯିବୁ ତେବେ ତ ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । କିନ୍ତୁ ନା । ଏବେ ସମୟ ଅଛି । ଆମେ ପାଠ ପଢୁଛୁ । ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବୁ । ପୁରୁଷାର୍ଥର କ୍ରମଅନୁସାରେ ପାପ କଟିଚାଲିବ ପୁଣି ଆମେ ସତ୍ତ୍□ପ୍ରଧାନ ହୋଇଯିବୁ । ପୁଣି ଏହି ପତିତ ଦୁନିଆର ବିନାଶ ହୋଇଯିବ । ଆଜିକାଲି କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ, କି ପରମାତ୍ମା କେଉଁଠି ଆସିଛନ୍ତି ନିଶ୍ଚୟ । କିନ୍ତୁ ଗୁପ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ତ ବିନାଶର ସମୟ ଅଟେ ନା । ବାବା ହିଁ ମୁକ୍ତିଦାତା, ପଥପ୍ରଦର୍ଶକ ଅଟନ୍ତି ଯିଏକି ଘରକୁ ଫେରାଇ ନେବେ, ସମସ୍ତେ ମଶା ସଦୃଶ ମରିବେ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଜାଣିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତେ ଏକାଭଳି ଯୋଗରେ ବସୁ ନାହାଁନ୍ତି । କାହା କାହାର ସଠିକ୍ ଯୋଗ ରହୁଛି, କାହାର ଅଧଘଣ୍ଟା, କାହାର ୧୫ ମିନିଟ୍ । କେହି ତ ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍ ମଧ୍ୟ ଯୋଗଯୁକ୍ତ ହୋଇ ରହୁ ନାହାଁନ୍ତି । କେହି କେହି କହୁଛନ୍ତି ଆମେ ସାରା ସମୟ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହୁଛୁ, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ତାଙ୍କର ଚେହେରା ଆକର୍ଷଣୀୟ ହୋଇ ଚମକୁଥିବ । ଏହିପରି ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ଅତିନ୍ଦ୍ରିୟ ସୁଖ ରହିଥାଏ । କେଉଁଠି ହେଲେ ବି ବୁଦ୍ଧି ଭଟକିବ ନାହିଁ । ସେ ସୁଖର ଅନୁଭବ କରିଥା'ନ୍ତି । ବୁଦ୍ଧି ମଧ୍ୟ କହୁଛି ସେହି ଏକ ପ୍ରେମିକଙ୍କର ସ୍ମୃତିରେ ବସି ରହିଲେ କେତେ ପାପ କଟିଯିବ । ପୁଣି ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ । ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ଦ୍□ାରା ତୁମେ ସଦା ସୁଖୀ, ସଦା ସମ୍ପତ୍ତିବାନ ହେଉଛ । ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ମନେ ପଡିଯାଉଛି । କେବଳ ଯୋଗରେ ରହିବାର ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ହେବ । ବୁଦ୍ଧିରେ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ଘୂରୁଥିବ ।

ଏବେ ତୁମେ ମାଷ୍ଟର ବୀଜରୂପ ହେଉଛ । ଯୋଗ କରିବା ସହିତ ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ମଧ୍ୟ ଘୂରାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମେ ଭାରତବାସୀମାନେ ଲାଇଟ୍ ହାଉସ ଅର୍ଥାତ୍ ବତୀଘର ଅଟ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବତୀଘର ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଘରର ରାସ୍ତା ବତାଉଛ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଇବାକୁ ପଡିବ ନା । ତୁମେ ମୁକ୍ତି ଜୀବନମୁକ୍ତିର ରାସ୍ତା ବତାଉଛ ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବତୀଘର ଅଟ । ତୁମର ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଘୂରି ଚାଲିଛି । ନାମ ଲେଖୁଛ, ତେଣୁ ବୁଝାଇବାକୁ ମଧ୍ୟ ପଡିବ । ବାବା ବୁଝାଇ ଚାଲିଛନ୍ତି, ତୁମେ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛ । ଯିଏ ପ୍ରିୟତମଙ୍କ ସାଥିରେ ଅଛନ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଜ୍ଞାନ ରୂପକ ବର୍ଷା ହେଉଛି । ସମ୍ମୁଖରେ ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମଜା ରହିଥାଏ । ପୁଣି ଦ୍□ିତୀୟ ନମ୍ବରରେ ଅଛି ଟେପ୍ ରେକର୍ଡ । ତୃତୀୟ ନମ୍ବରରେ ମୁରଲୀ ରହିଛି । ଶିବବାବା ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ସବୁ କିଛି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଏଇ ବ୍ରହ୍ମା ବି ଜାଣିଛନ୍ତି ନା । ତଥାପି ବି ତୁମେ ଏହି କଥା ଭାବ ଯେ "ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି", ଏହି କଥା ନ ବୁଝୁଥିବା କାରଣରୁ ବହୁତ ଅବଜ୍ଞା କରୁଛନ୍ତି । ଶିବବାବା ଯାହା କହୁଛନ୍ତି, ତାହା କଲ୍ୟାଣକାରୀ ହିଁ ଅଟେ । ଅକଲ୍ୟାଣ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା କଲ୍ୟାଣ ରୂପରେ ବଦଳିଯିବ । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଚାଲି ନିଜର ଉନ୍ନତି କରିବାକୁ ହେବ । ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ସଚ୍ଚା ସଚ୍ଚା ପ୍ରୀତି ରଖିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହି ଭୋଜନ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାକୁ ହେବ ଏବଂ ଭୋଜନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବତୀଘର ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି-ଜୀବନମୁକ୍ତିର ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ଭଳି କଲ୍ୟାଣକାରୀ ନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ଈଶ୍□ରୀୟ ଗାରିମାମୟ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ରହି ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମକୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ରୂପରେ କରୁଥିବା ସର୍ବ ଦୁଶ୍ଚିନ୍ତା ଠାରୁ ମୁକ୍ତ ଭବ ।

ସର୍ବଦା ଏହି ଈଶ୍□ରୀୟ ଗାରିମାରେ ରୁହ ଯେ ମୁଁ ବାପଦାଦାଙ୍କର ଜ୍ୟୋତି ରୂପକ ରତ୍ନ ଅଟେ, ମୋ'ର ନୟନରେ ବା ଦୃଷ୍ଟିରେ କୌଣସି ବି ଜିନିଷ ସ୍ଥାନ ପାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏହିଭଳି ଗାରିମାମୟ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାରର ଚିନ୍ତନ ସ୍□ତଃ ହିଁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । କୌଣସି ବି ପ୍ରକାରର ଅଭିଯୋଗ ରହିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଯେତିକି ନିଜର ଉଚ୍ଚ ଗାରିମାମୟ ସ୍ଥିତିରେ ସ୍ଥିତ ହୋଇ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଅନୁସାରେ ସମ୍ମାନ ମଧ୍ୟ ସ୍□ତଃ ହିଁ ମିଳିଥାଏ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଅତି ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଟ୍ରଷ୍ଟି ଅର୍ଥାତ୍ ନିମିତ୍ତ ତାଙ୍କୁ କୁହାଯିବ ଯିଏ ନିଜର ସବୁ କିଛି ବାବାଙ୍କୁ ଅର୍ପଣ କରିଦେଇଥିବେ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ମହାନ ହେବା ପାଇଁ ମଧୁରତା ଏବଂ ନମ୍ରତାର ଗୁଣକୁ ଧାରଣ କର ।

ତୁମମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବାଣୀରେ ମଧୁରତା, ସନ୍ତୁଷ୍ଟତା ଏବଂ ସରଳତା ରୂପକ ନବୀନତା ରହିବା ଉଚିତ୍ । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ବାଣୀ ସାଧାରଣ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମହାନତା ଏବଂ ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ନବୀନତା । ମଧୁର ବାଣୀ, ମଧୁର ସଂସ୍କାର ଏବଂ ମଧୁର ସ୍□ଭାବ ଦ୍□ାରା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ମୁଖ ମିଠା କରାଇଚାଲ । “ସର୍ବଦା ଅଥକ ଅର୍ଥାତ୍ ଅକ୍ଳାନ୍ତ ଭବ ଏବଂ ମଧୁର ଭବ”ର ବରଦାନ ଦ୍□ାରା ଆଗକୁ ବଢିଚାଲ ଏବଂ ଉଡିଚାଲ ।